

1. UVOD

Tehnološki napredak je zasigurno poboljšao saobraćajni sistem ali je doveo i do izvjesnih problema u saobraćajnom sistemu. Automobilska industrija svakim danom se sve brže razvija, a putnički automobili koji se danas koriste imaju mnogo bolje dinamičke karakteristike, bolje sisteme kočenja, povećanu snagu vozila i slično. Zahvaljujući takvim poboljšanim karakteristikama vozila, vožnja postaje sve udobnija, a takav automobil ima mogućnost ostvarivanja velikih brzina. S druge strane u čitavom svijetu se razvija i putna mreža, koja ima mogućnosti opsluživanja intenzivnijih saobraćajnih tokova, i vozila imaju mogućnost većih brzina kretanja. Time su vozaču ostvarene velike pogodnosti za ostvarivanje većih brzina.

Velike brzine automobila danas imaju negativan uticaj na bezbjednost saobraćaja, pogotovo na bicikliste, pješake, djecu, starije osobe i ljude koji žive pored puta, takođe imaju negativan uticaj i na životnu sredinu zbog stvaranja buke, emisija izduvnih gasova i slično. Neprilagođena brzina i prekoračenja brzina danas su najčešći problemi koji doprinose stvaranju velikog broja saobraćajnih nezgoda čiji učesnici gube živote ili ostaju sa trajnim invaliditetima. Iz tog razloga regulisanje brzine kretanja vozila je centralni dio sistema bezbjednosti koji se sastoji od postavljanja odgovarajućih uređaja i sistema za mjerenje brzine kretanja vozila. Takvi uređaji mogu da izmjere prosječnu i trenutnu brzinu kretanja vozila.

Na osnovu svega izloženog, može se zaključiti da je potrebna što bolja i efikasnija kontrola brzine vozila kako bi saobraćaj bio bezbjedan, kao i da se kontrola brzina svrstava u domen prisile, tj. njen cilj je spriječavanje nepoštovanja zakonski propisanih brzina kretanja vozila.